

blond Grevinde i en maaneskinsblaa Selskabsdragt, halvnøgen som en Tøjte men med stolte og højfornemme Ansigtstræk. Et andet Sted saaes en friseret Husaroberst i Gallauniform, støttet til en vældig Pallask, og ved Siden af ham en gammel Biskop med himmelvendte Øjne og flere store Ordensstjerner paa det sorte Fløjlsornat. Og Stemmen i hendes Indre sagde: »Naar Menneskene er saa glade for Bedraget, hvorfor da ikke unde dem den Lykke? . . . *Prætere a censeo*: Livet bør ikke tages for højtideligt. Det er det ikke værd.«

Henne i en Krog af Atelieret, rykket helt tilbage mod Væggen, stod et næsten færdigt Brystbillede af en mørk, fyldig Dame, der ligeledes var selskabsklædt og dybt nedringet. Trods Billedets skjulte Plads havde hun opdaget det straks, da hun kom ind, og hendes Øjne havde flere Gange siden søgt det paa deres stjaalne Strejfture omkring i Rummet. Hun kendte nemlig Damen, der var en ældre Søster til en af hendes Veninder. Hun vidste, at hun var gift med en af Byens store Juvelerer, der syntes at have benyttet Lejligheden til at udstille en Kollektion af sine kostbareste Smykker paa Barmens naturlige Fløjls puder. Men hendes Interesse for Billedet kom dog især af, at hun havde hørt noget om, at der skulde bestaa et Forhold mellem Damen og Karsten From.